

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE
S A L A J

DECIZIA Nr.4
din 2007

privind soluționarea contestației formulate de S.C. S.R.L. cu sediul
social în localitatea Zalău str. B.P. Hasdeu nr.19, înregistrată la D.G.F.P.Sălaj
sub nr. din .

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Sălaj a fost sesizată de
către Activitatea Controlului Fiscal Sălaj cu adresa nr. cu privire la
contestația formulată de către de către S.C S.R.L. împotriva deciziei de
impunere nr. din .

Contestatia a fost înregistrată la Activitatea Controlului Fiscal Sălaj sub
numărul din si a fost semnată în original de către reprezentantul
legal al contestatarii. Decizia nr. a fost comunicată societății la data
de asa cum rezultă din confirmarea de primire aflată în copie la dosarul
cauzei.

Obiectul contestației îl constituie obligațiile fiscale suplimentare stabilite prin
Decizia nr. astfel:

- taxa pe valoarea adăugată 41720 lei;
- majorări de întârziere 6800 lei;
- dobânzi de întârziere 17675 lei;
- penalități de întârziere 5242 lei.

Contestatia a fost depusă în termenul legal prevăzut de art 177 alin. (1) din
O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

I. S.C. S.R.L. formulează contestație împotriva obligațiilor
suplimentare stabilite prin decizia nr. din solicitând anularea
acestora din următoarele motive:

Organele de control au stabilit valoarea de 41720 lei ca fiind tva ce nu trebuia
dedusă omitând următoarele aspecte:

A) Pentru factura nr. si factura emise de SC
S.R.L. si COM S.R.L. societatea nu era îndreptățită la
deducerea tva pe motiv că acestea nu erau plătitoare de tva. Contestatara arată că
din motivația organelor de control reiese clar că emitentele acestor facturi sunt în
culpă si nicidecum S.C. S.R.L. dat fiind faptul că aceste facturi au fost
întocmite pe formulare tipice plătitorilor de tva.

Neînscierea atributului fiscal pe aceste facturi nu poate să conducă implicit la
ideea că acestea nu au atribut fiscal iar neidentificarea lor la Registrul Comerțului nu
este opozabil societății din moment ce marfa a fost livrată si achitată.

Astfel organele de control au găsit neregularități la societățile emitente ale
acestor facturi si nu la S.C. S.R.L. care si-a îndeplinit obligația prevăzută
de art. 6 din legea 82/1991, republicată si actualizată.

Art. 69 alin.(4) din O.G. 92/2003 invocat de către organele de control nu se
referă în nici un fel la cele precizate în actul de control ci la cu totul alte aspecte. Art
145 ali. (8) lit. a) din Legea 571/2003 prevede că dreptul de deducere al tva este
posibil dacă facturile îndeplinesc criteriile prevăzute de art. 155 alin. (8) din același

act normativ, criteriile care sunt îndeplinite în acest caz având în vedere că acest articol nu prevede că factura să cuprindă și atributul fiscal.

În consecință, fiind îndeplinite toate prevederile legale asupra formei facturilor consideră că în mod legal s-a procedat la deducerea TVA aferent acestora în sumă de 33549 lei fapt pentru care penalitățile, majorările și dobânzile calculate sunt neântemeiate.

B) În ceea ce privește factura (fără dată) emisă de S.C. S.A. în valoare de 380800 lei din care TVA 60800, aceasta a fost corect și legal înregistrată în decontul lunii februarie 2004 de către S.C. S.R.L. deoarece factura a fost primită la societate în cursul lunii februarie 2004. Faptul că furnizorul nu a trecut data pe factură nu poate fi imputat societății care nu putea înregistra o factură dacă nu există. În conformitate cu Legea 571/2003 furnizorul este obligat să completeze toate rubricile facturii lucru care nu s-a realizat, vina aparține exclusiv furnizorului, în consecință majorările, penalitățile și dobânzile calculate sunt nelegale.

Referitor la factura (fără dată) prin care se face stornarea facturii amintite anterior aceasta a fost corect înregistrată în evidențele S.C.

S.R.L. în luna iunie 2004 pe motiv că la finele lunii iunie a fost primită la societate, S.C. S.R.L. neputând înregistra o factură primită în luna iunie în decontul lunii aprilie, S.C. S.A. înscriind o dată din aprilie pe exemplarul ei de factură pentru a se sustrage de la plata obligațiilor privind TVA.

În consecință solicită anularea majorărilor, penalităților și dobânzilor calculate nelegal.

C) În ceea ce privește facturile emise de S.C. SRL în valoare de 43007 lei având un TVA de 8171 lei consideră că au fost corect înregistrate în evidența S.C. S.R.L. acestea îndeplinind condițiile art. 145 alin. (8) lit. a) din Legea 571/2003 și ale art. 155 din aceeași lege.

II. Din raportul de inspecție fiscală nr. din 26.06.2006 care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere din , referitor la contestația formulată se rețin următoarele:

În perioada și la S.C. S.R.L. s-a efectuat inspecția fiscală generală și a cuprins perioada iulie 2002-iunie 2005.

Inspeția fiscală generală s-a desfășurat în baza O.G. 70/1997 cu modificările și completările ulterioare și a O.G. 92/2003.

Referitor la taxa pe valoarea adăugată:

În baza Legii 345/2002, a Legii 571/2003 cu modificările și completările ulterioare și a normelor date în aplicarea acestora s-a procedat la verificarea taxei pe valoarea adăugată.

Perioada verificată: 01.07.2002-30.06.2005

a) În data de 23.12.2003 societatea înregistrează în contabilitate factura proformă nr. emisă de S.C. S.R.L. în valoare de 449820 lei din care TVA 71820 lei. În baza acestei facturi societatea deduce TVA. Factura fiscală în original a fost emisă de S.C. S.R.L. în data de 09.02.2004 și are numărul 9054057. S.C. S.R.L. avea dreptul de deducere a TVA în sumă de 71820 lei în luna februarie 2004 și nu în luna decembrie 2003 (Legea 345/2003).

b) În luna februarie 2004 S.R.L. înregistrează în evidența contabilă factura nr. 2167338, fără dată, emisă de S.C. S.A. în valoare totală de 380800 lei din care TVA 60800 lei.

În data de 09.05.2006 s-a efectuat un control încrucișat la S.C. S.A. în vederea stabilirii datei emiterii facturii mai sus amintite. Așa cum rezultă din procesul verbal nr. încheiat cu ocazia efectuării controlului factura fiscală nr. în valoare de 380800 lei a fost emisă de S.C. S.A în luna martie 2004.

În concluzie S.C. S.R.L avea drept de deducere pentru tva în sumă de 60800 lei aferent facturii sus amintite în luna martie 2004 și nu în luna februarie 2004 societatea procedând astfel la deducerea anticipată a tva.

În luna iunie 2004 S.C. S.R.L înregistrează în evidenta contabilă factura fără dată, în valoare de 380800 lei de stornare a facturii. Din verificarea încrucișată efectuată în data de 09.05.2006 s-a constatat că factura a fost emisă și înregistrată de către S.C. S.A. în luna aprilie 2006.

Din cele prezentate mai sus rezultă că S.C. S.R.L. și-a stornat cu întârziere tva deductibilă în valoare de 60800 lei. Astfel factura nr. de stornare a facturii emise de S.C. S.A. trebuia înregistrată de către S.C. S.R.L. în luna aprilie 2004 și nu în luna iunie 2004.

c) În luna iunie 2004 S.C. S.R.L înregistrează în evidenta contabilă factura emisă de S.C. S.R.L. reprezentând contravaloare tablouri electrice, cutie strung, în valoare totală de de 109542 din care tva în sumă de 17490 lei. În aceeași lună societatea înregistrează și factura nr. fără dată, emisă de S.C. SRL reprezentând table, profile, laminate otel, corniere, în valoare totală de 100579 din care tva 16059 lei.

În timpul inspecției fiscale s-a procedat la verificarea celor două facturi cu testul pentru hârtie autocopiativă specială constatându-se că acestea nu sunt întocmite pe hârtie autocopiativă cu elemente de securitate specială prevăzute de Ordinul 989/2002.

Din verificarea efectuată s-a constatat că pe cele două facturi la datele de identificare a furnizorului nu apare înscris atributul R.

Conform art. 145, alin. (8), lit .a) din legea 571/2003 privind Codul fiscal, pentru exercitarea dreptului de deducere a tva orice persoană impozabilă trebuie să justifice dreptul de deducere cu "...factura fiscală, care cuprinde informațiile prevăzute la art. 155 alin. (8), lit .a) și este emisă pe numele persoanei de către o persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată."

Conform art. 69, alin. (4) din O.G. 92/2003 "În cazul persoanelor înregistrate ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, codul de identificare fiscală este precedat de litera R". În urma consultării site-ului Ministerului Finanțelor și conform adresei Oficiului Registrului Comertului înregistrată la A.C.F. Sălaj sub nr. s-a constatat că S.C. S.R.L., cod fiscal nu este plătitor de taxă pe valoarea adăugată, iar în ceea ce privește S.C. SRL aceasta nu a putut fi identificată după nume și/ sau număr de ordine la Registrul Comertului și nici după codul unic de înregistrare.

Conform pct. 59 (1) din H.G. 44/2004 cu modificările și completările ulterioare "Beneficiarul nu are drept de deducere a taxei achitate unei persoane care nu este înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată dar poate solicita restituirea de la bugetul de stat a sumei achitate ca taxă nedatorată. Pentru a beneficia de restituirea de la bugetul de stat a taxei achitate furnizorului/ prestatorului beneficiarul trebuie să justifice că taxa pe valoarea adăugată a fost plătită la bugetul de stat de către furnizor/prestator".

Tinând cont de cele prezentate mai sus rezultă că pentru tva înscrisă în cele două facturi mai sus mentionate în valoare de 33549 societatea nu are drept de deducere.

d) In anul 2004 S.C. S.R.L înregistrează în evidenta contabilă un număr de 8 facturi de aprovizionare de la S.C. S.R.L. Din analiza facturilor s-a constatat că acestea nu îndeplinesc calitatea de document justificativ întrucât acestea nu sunt întocmite pe hârtie autocopiativă cu elemente de securitate specială prevăzute de Ordinul 989/2002.

Totalul facturilor emise de S.C. S.R.L.este de 51178 lei din care tva 8171.

Tinând cont de cele aratate mai sus rezultă că S.C. S.R.L nu avea drept de deducere pentru suma de 8171 lei întrucât facturile emise de către la S.C. S.R.L. nu întrunesc calitatea de document justificativ.

e) In luna martie 2005 S.C. S.R.L cumpără de la S.C. S.R.L. " magazin + bufet " situt în localitatea nr. 36, conform facturii nr. . Valoarea clădirii sus mentionate a fost de 19000 lei +tva în valoare de 3610 lei.

Din verificarea efectuată s-a constatat că furnizorul clădirii mentionate mai sus nu a înscris mentiunea " taxare inversă ".

Suma de 3610 lei reprezentând tva înscrisă în factura emisă de către S.C. S.R.L. trebuia înscrisă în jurnalele de vânzări si cumpărări, concomitent să o înscrie în decontul de tva, atât la tva colectată cât si la tva deductibilă. S.C. S.R.L si-a exercitat doar dreptul de deducere nu a înregistrat si tva colectată.

In luna noiembrie 2005 S.C. S.R.L. emite factura de stornare a facturii sus amintite, S.C. S.R.L procedând la diminuarea tva deductibilă în această lună cu sumă de 3610 lei . Pentru perioada 25.04.2005-27.12.2005 societatea datorează bugetului de stat dobânzi si penalități de întârziere, întrucât nu avea drept de deducere pentru tva în sumă de 3610.

f) In data de 30.06.2005 S.C. S.R.L cumpără de la S.C. S.A. cu factura fiscală nr. material lemnos în valoare de 11986 cu tva aferent în sumă de 2277 lei. La data întocmirii facturii furnizorul nu a înscris mentiunea "taxare inversă " pe factura fiscală, beneficiarul a dedus tva cont 4426 neânregistrând concomitent si în contul 4427 asa cum prevede art. 160¹ din Legea 571/2003 cu modificările si completările ulterioare. Abia în 21.09.2005 s-au aplicat măsurile de simplificare a tva conform legislatiei sus mentionate. Pentru perioada 25.07.2005-25.10.2005 S.C. S.R.L nu avea drept de deducere a tva în sumă de 2277.

Tinând cont de cele precizate mai sus s-a procedat la recalcularea tva pentru perioada verificată, stabilindu-se tva suplimentară în valoare de 41720 lei . La recalculare s-a tinut cont de lunile în care societatea a înregistrat tva de rambursat, asa cum rezultă din anexa nr. 3 a raportului de inspectie fiscală.

Pentru neachitarea în termen a tva stabilită suplimentar s-a procedat conform O.G. 92/2003, H.G. 1513/2002, Legii 210/2005, H.G. 784/2005, la calcularea de dobânzi în sumă de 17675 lei, majorări de întârziere în sumă 6800 lei si penalități în sumă de 5242 lei.

Dobânzile si penalitățile de întârziere au fost calculate până la data de 12.06.2006, anexa nr. 4 la raporul de inspectie fiscală.

In concluzie la terminarea controlului societatea datorează la bugeul de stat următoarele:

- tva stabilită suplimentar 41720 lei;
- dobânzi 17675 lei;
- majorări de întârziere 6800 lei;
- penalități de întârziere 5242 lei.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, având în vedere constatările organului de inspecție fiscală, susținerea constestatarei, precum și prevederile actelor normative în vigoare în perioada controlată se rețin următoarele:

Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de 41720 lei stabilită prin Decizia 151 din 26.06.2006.

În fapt S.C. S.R.L. înregistrează în evidenta contabilă factura emisă de S.C. COM S.R.L. reprezentând contravaloare tablouri electrice, cutie strung, în valoare totală de de 109542 din care tva în sumă de 17490 lei. În aceeași lună societatea înregistrează și factura nr. 4565602, fără dată, emisă de S.C. SRL reprezentând table, profile, laminate otel, corniere, în valoare totală de 100579 din care tva 16059 lei.

Din verificarea efectuată asupra facturilor în cauză s-a constatat că acestea au cuprins informațiile prevăzute la art.155 alin. (8) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal nefiind însă întocmite pe hârtie autocopiativă cu elemente de securitate specială prevăzute de Ordinul 989/2002. Urmare acestei constatări s-a procedat la verificarea cu privire la autenticitatea acestora. Astfel în urma consultării site-ului Ministerului Finantelor Publice și conform adresei Oficiului Registrului Comertului înregistrată la A.C.F. Sălaj sub nr. s-a constatat că S.C.

S.R.L., cod fiscal nu este plătitor de taxă pe valoarea adăugată, iar în ceea ce privește S.C. SRL aceasta nu a putut fi identificată după nume și/ sau număr de ordine la Registrul Comertului și nici după codul unic de înregistrare, drept urmare pentru tva înscrisă în cele 2 facturi organul de inspecție fiscală nu a acordat drept de deducere.

În drept art. 145 alin.(8) din legea 571/2003 privind Codul fiscal prevede:

ART. 145 alin. (8)

“ Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, orice persoană impozabilă trebuie să justifice dreptul de deducere, în funcție de felul operațiunii, cu unul din următoarele documente:

a) pentru taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestațiile de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă, **cu factura fiscală, care cuprinde informațiile prevăzute la art. 155 alin. (8) și este emisă pe numele persoanei de către o persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată. (...)**”

Articolul 155 alin. (8) din același act normativ stipulează:

“ Factura fiscală trebuie să cuprindă obligatoriu următoarele informații:

- a) seria și numărul facturii;
- b) data emiterii facturii;
- c) numele, adresa și codul de identificare fiscală ale persoanei care emite factura;
- d) numele, adresa și codul de identificare fiscală după caz, ale beneficiarului de bunuri sau servicii;
- e) denumirea și cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate;
- f) pretul unitar fără taxa pe valoarea adăugată și baza de impozitare pentru fiecare cotă sau scutire;

g) cota de taxă pe valoarea adăugată aplicată sau mențiunile: scutit cu drept de deducere, scutit fără drept de deducere, neimpozabil, supus regulilor speciale, după caz. Pentru operațiunile supuse taxării inverse se menționează obligatoriu “taxare inversă” ;

h) suma taxei pe valoarea adăugată de plată, pentru operațiunile taxabile, cu excepția cazurilor în care se aplică reguli speciale prevăzute prin norme metodologice.”

Din prevederile legale citate mai sus reiese că, cumpărătorul are obligația verificării întocmirii corecte a facturilor în sensul că acestea trebuie să cuprindă toate elementele prevăzute de art. 155 alin.(8) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal și să fie emise de către o persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată. Mai mult în conformitate cu art. 145 alin (1) al Legii 571/2003 “Dreptul de deducere ia naștere în momentul în care taxa pe valoarea adăugată deductibilă devine exigibilă.” Ori în acest caz așa cum rezultă din răspunsul Oficiului Registrului Comerțului precum și în urma consultării site-ului Ministerului Finanțelor cele două societăți furnizoare respectiv S.C. S.R.L. și S.C.

SRL nu sunt înregistrate ca plătitoare de taxă pe valoare adăugată iar în ceea ce privește S.C. SRL nu a putut fi identificată după nume și/ sau număr de ordine la Registrul Comerțului și nici după codul unic de înregistrare, rezultând cu certitudine că taxa pe valoarea adăugată în aceste cazuri nu a fost colectată și achitată la bugetul de stat..

Argumentele contestatarii că “neînscrierea atributului fiscal pe aceste facturi nu poate să conducă implicit la ideea că acestea nu au atribut fiscal iar neidentificarea lor la Registrul Comerțului nu este opozabil societății din moment ce marfa a fost livrată și achitată” precum și faptul că “organele de control au găsit neregularități la societățile emitente ale acestor facturi și nu la S.C. S.R.L. care și-a îndeplinit obligația prevăzută de art. 6 din legea 82/1991, republicată și actualizată” nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a contestației având în vedere prevederile H.G. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora care la art. 6 stipulează:

“Art. 6 Procurarea și utilizarea de formulare tipizate cu regim special de înseriere și numerotare din alte surse decât cele prevăzute în prezenta hotărâre sunt interzise. Operațiunile consemnate în aceste formulare nu pot fi înregistrate în contabilitate, iar bunurile care fac obiectul tranzacțiilor respective sunt considerate fără documente legale de proveniență”.

Prin adresa din 22 D.G.F.P. Sălaj a solicitat A.C.F. Sălaj verificarea la societatea contestatară dacă aceasta a solicitat restituirea tva, în conformitate cu pct.59 alin. (1) din H.G. 44/2004, în cazul acestor două facturi. Cu adresa nr. din A.C.F. Sălaj comunică, că S.C. S.R.L nu a solicitat tva înscrisă în cele două facturi întrucât nu a putut face dovada că cei doi furnizori au achitat taxa pe valoarea adăugată la bugetul de stat.

Având în vedere textele de lege citate, considerentele arătate, se reține că cele două facturi fiscale nu îndeplinesc condițiile impuse de lege pentru deducerea taxei pe valoarea adăugată în condițiile în care societățile furnizoare nu sunt plătitoare de tva, iar S.C. SRL neputând fi identificată după nume și/ sau număr de ordine la Registrul Comerțului și nici după codul unic de înregistrare.

În ceea ce privește facturile emise de SC SRL în valoare de 43007 lei având un tva de 8171 lei se rețin următoarele:

În anul 2004 S.C. S.R.L înregistrează în evidența contabilă un număr de 8 facturi de aprovizionare de la S.C. S.R.L. Din analiza

facturilor s-a constatat că acestea nu îndeplinesc calitatea de document justificativ întrucât acestea nu sunt întocmite pe hârtie autocopiativă cu elemente de securitate specială prevăzute de Ordinul 989/2002.

Totalul facturilor emise de S.C. S.R.L. este de 51178 lei din care tva 8171.

Tinând cont de cele aratate mai sus rezultă că S.C. S.R.L nu avea drept de deducere pentru suma de 8171 lei întrucât facturile emise de către la S.C. S.R.L. nu întrunesc calitatea de document justificativ.

Contestatară consideră că facturile emise de S.C. S.R.L. au fost corect înregistrate în evidența S.C. S.R.L si îndeplinesc condițiile art. 145 alin. (8) lit. a) din Legea 571/2003 si ale art. 155 din aceeași lege.

Prin adresa din D.G.F.P. Sălaj a solicitat A.C.F. Sălaj verificarea la societatea contestată dacă facturile emise de către S.C.

S.R.L îndeplinesc prevederile art. 155 alin. (8) din Codul fiscal si dacă operațiunile economice consemnate în aceste facturi sunt reale si au fost înregistrate în evidența contabilă a S.C. S.R.L.

Cu adresa nr. din A.C.F. Sălaj comunică, că facturile în cauză conțin elementele prevăzute la art. 155 alin.(8) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal dar nu puteau fi utilizate de către furnizor în anul 2004 întrucât utilizarea lor era limitată până la 31 decembrie 2002, si că în anul 2004 când au fost emise nu mai aveau calitatea de document justificativ. De asemenea comunică că S.C.

S.R.L a ridicat facturi fiscale în lunile iunie si decembrie 2003 si era firesc ca acestea să fie utilizate în tranzacțiile efectuate în anul 2004. De asemenea comunică că potrivit datelor furnizate de A.F.P Zalău S.C. S.R.L nu a depus declarații privind impozitele si taxele datorate bugetului de stat si nici nu le-a achitat din anul 2000.

În drept art. 1 al Ordinului 989/2002 privind tipărirea, înscrierea si numerotarea formularelor cu regim special stipulează:

“ART.1

(1) Începând cu data de 1 august 2002 formularele sau documentele cu regim special care se asigură direct de Compania națională “Imprimeria Națională” S.A. sau de unități tipografice abilitate, sub supravegherea acesteia, inclusiv formularele personalizate prevăzute de art.1 alin.(9) din Hotărârea Guvernului nr. 831/1997, se vor executa pe hârtie autocopiativă cu elemente de securitate specială.”

Si la art. 4 se stipulează:

“ART. 4

Formularele cu regim special aflate în acest moment la utilizatorii finali, persoane fizice si juridice, executate pe hârtie offset sau autocopiativă obisnuită, fără elemente de securitate, rămân valabile până la data de 31 decembrie 2002.”

Fată de prevederile legale sus citate afirmatia contestatăreii potivită căreia “facturile emise de SC SRL în valoare de 43007 lei având un tva de 8171 lei au fost corect înregistrate în evidența S.C. S.R.L acestea îndeplinind condițiile art. 145 alin. (8) lit. a) din Legea 571/2003 si ale art. 155 din aceeași lege” nu se poate retine în solutionarea favorabilă a contestatției întrucât contestatară avea obligatia să verifice si sub acest aspect valabilitatea facturilor primite de la furnizor în condițiile în care acestea aveau valabilitatea limitată până la data de 31 decembrie 2002.

În conformitate cu pct. 51 alin. (2) din H.G. 44/2004 “Deducerea taxei pe valoarea adăugată trebuie justificată cu documentele prevăzute la art.145 alin. (8) din Codul fiscal si/sau cu alte documente specifice aprobate prin Hotărârea Guvernului 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind

activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, cu modificările ulterioare, sau prin ordine ale ministrului finanțelor publice emise în baza Hotărârii Guvernului nr. 831/1997 cu modificările ulterioare.”

Fata de cele arătate mai sus se reține că TVA înscrisă în facturile emise de S.C. S.R.L nu este deductibilă întrucât aceste facturi nu mai puteau fi utilizate după data de 31 decembrie 2002 la data emiterii nemaivând calitatea de document justificativ.

Având în vedere textele de lege citate, considerentele arătate, se reține că facturile emise de S.C. S.R.L., S.C. COM SRL și S.C.

S.R.L nu îndeplinesc condițiile impuse de lege pentru deducerea taxei pe valoarea adăugată și în consecință urmează să fie respinsă contestația ca neântemeiată pentru acest capăt de cerere.

În ceea ce privește dobânzile și penalitățile de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar și contestată de către societate se reține că stabilirea acestora reprezintă o măsură accesorie în raport cu debitul. Întrucât contestația formulată împotriva taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar prin Decizia S.R.L urmează să fie respinsă și contestația formulată împotriva dobânzilor de întârziere în sumă de 18051 lei și penalităților de întârziere în sumă de 3446 lei, calculate și datorate în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, H.G. 1513/2002, Legii 210/2005 și H.G. 784/2005, urmează să fie respinsă.

În ceea ce privește modul de înregistrare al facturii nr. S.A., fără dată, emisă de S.C. S.A. în valoare totală de 380800 lei din care TVA 60800 lei, contestația afirmă că aceasta a fost corect și legal înregistrată în decontul lunii februarie 2004 de către S.C. S.R.L. deoarece factura a fost primită la societate în cursul lunii februarie 2004. Faptul că furnizorul nu a trecut data pe factură nu poate fi imputat societății care nu putea înregistra o factură dacă nu exista. În conformitate cu Legea 571/2003 furnizorul este obligat să completeze toate rubricile facturii lucru care nu s-a realizat, vina aparține exclusiv furnizorului, în consecință majorările, penalitățile și dobânzile calculate sunt nelegale.

Din referatul cu propuneri de soluționare a contestației reiese că în data de 05.05.2006 s-a efectuat un control încrucișat la S.C. S.A. în vederea stabilirii datei emiterii facturii sus amintite. Așa cum rezultă din procesul verbal nr. S.A. încheiat la această dată factura fiscală nr. S.A. în valoare de 380800 lei a fost emisă de S.C. S.A. în luna martie 2004.

Referitor la factura S.A. (fără dată) prin care se face stornarea facturii amintite anterior contestația arată că aceasta a fost corect înregistrată în evidentele S.C. S.R.L în luna iunie 2004 pe motiv că la finele lunii iunie a fost primită la societate, S.C. S.R.L neputând înregistra o factură primită în luna iunie în decontul lunii aprilie, S.C. S.A. înscriind o dată din aprilie pe exemplarul ei de factură pentru a se sustrage de la plata obligațiilor privind TVA.

Din referatul cu propuneri de soluționare a contestației reiese că urmare controlului încrucișat s-a constatat că factura S.A. a fost emisă și înregistrată de către S.C. S.A. în luna aprilie 2006.

Asfel factura nr. S.A. de stornare a facturii S.A. emise de către S.C. S.R.L trebuia înregistrată de către S.C. S.R.L în luna aprilie 2004 și nu în luna iunie 2004.

Având în vedere cele precizate mai sus se reține că societatea cumpărătoare avea obligația să verifice ca facturile să cuprindă obligatoriu toate elementele prevăzute de art. 155 alin. 8 al Legii 571/2003 privind Codul fiscal și să pretindă unității furnizoare documente care să respecte prevederile legale. Întrucât societatea

contestatoare nu sustine cu documente afirmatiile făcute urmează să se respingă contestatia pentru suma de 3429 lei reprezentând dobânzi de întârziere si suma de 912 lei reprezentând penalități de întârziere.

În ceea ce privește constatările organelor de inspectie fiscală, care au avut ca si consecință stabilirea de dobânzi în sumă de 2995 lei si penalități în sumă de 884 lei, pentru care societatea formulează contestatie fără a motiva în drept si în fapt această contestatie, urmează să se mențină constatările raportului de inspectie fiscală.

Pentru considerentele arătate si în temeiul actelor normative enuntate precum si a art.186 alin (1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată se

DECIDE

1. Respingerea în totalitate a contestatiei formulată de către S.C. S.R.L.
2. Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Sălaj în termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR EXECUTIV